

Carnet de RUTA

ELS ALTRES CATALANS

Avui la idea és suggerida pel contingut d'una lletra adreçada al director del setmanari local "Misión". La signa un senyor que es diu: E. Fernández G., i parla de l'obra "Pigmalió", de George Bernard Shaw, adaptada al català pel poeta Joan Oliver.

La qüestió que ha motivat l'autor d'aquesta missiva és molt raonada i explícita. Però el tema suposa un altre comentari que no vull encetar.

Evidentment: Joan Oliver podia haver posat a Roseta el cognom Roviralta. Li hauria servit de la mateixa manera i sense el temor de que ningú se li hagués posat de cul, com diu Quevedo. Com explica el comunicant, molt amable, no són pas només els "altres catalans" que usen un idioma descurat i ple de barbarismes. Sense entrar en detalls ni en circumstàncies, avui àdhuc pels catalans de naixença el problema de llur idioma és complex. Sobretot des de que fou esbandit de l'escola.

El meu propòsit, és referir-me al desvetllament per la cultura i la llengua de Catalunya que somou a un home que no és català però aspira convertir-s'hi. Una actitud molt alligadora i digna de considerar.

No vull deixar passar l'oportunitat sense agrair-ho. Que les meves paraules serveixin d'homenatge, ben modest tanmateix!, a tots els "altres catalans" que, procedents d'una terra, amb idioma i cultura diferent, s'interessen pel país on s'han afincat. I molt més als que no s'acontenten a viure-hi i amb l'esforç de llur treball gaudir dels privilegis d'una economia pròspera, sinó que malden per a aprofundir-ne les qualitats intel·lectuals, ètniques i humanes.

Que un fill de terres no catalanes s'interessi per Catalunya i aboqui el seu esforç per a identificar-s'hi, no és pas tampoc un fenomen d'ara. Sense anar massa

endarrerat en el temps, podríem fer una llista de personatges d'origen no català, procedents de regions peninsulars, que àdhuc han estat importants i senyera per a la nostra cultura.

Però el trasbals emigratori tan intensiu dels darrers anys, ha fet la integració lenta i difícil. Si malgrat aquestes circumstàncies un olotí legítim—nascut en el planell castellà—, preté integrar-se seguint el camí vàlid i eficaç com és el coneixement de les arrels del país, hem d'aplaudir-ho amb entusiasme i alegria. Que Catalunya esdevingui una inquietud per a les seves predileccions i la pràctica de l'idioma una preocupació quotidiana—amb l'orgull de confessar-ho públicament—convida a un seguit de reflexions de transcendència i és exemple per a molts catalans de nissaga.

Allò que té escassa importància és dir-se Fernández, Puig o Badia. Sobretot per a sentir-se català. El nom no fa la cosa. Més d'un cop no és ni l'aval de català conscient; pot ésser-ho més un emigrat que es digui Gutiérrez amb el propòsit de convertir-s'hi.

Vós ho intenteu explicar: hi ha molts catalans de naixença que parlen l'idioma perquè l'han mamat fisiològicament. Com mengem, dormem i... perdoneu que no segueixi amb més exigències corporals. No solament ignoren la cultura que vertebrava el país, sinó que no tenen ni la necessitat de nodrir-se'n. Fins i tot adopten el sistema de fer-se entendre amb l'idioma que han après a l'escola i, com dieu, practiquen la llengua de Cervantes per "snobisme" o per a dissimular el desconeixement del propi.

Ja sé que tot plegat entristeix. Aquesta indiferència dels catalans als quals m'acabo de referir, explica la cultura deficitària i ens molts aspectes eloqüent a la nostra societat de consum. Vós, per a conèixer aquest país que ara és el vostre—i per molts d'anys!—, heu començat per l'idioma que és el vehicle fonamental per a recórrer la ruta a través del miler d'anys d'història que són el suport de la realitat actual.

Podeu viure satisfet. Després, finalitzat el viatge, us sentireu involucrat amb nosaltres i amb aquesta col·lectivitat, aparentment discriminatòria. Llavors el cognom Fernández es convertirà en un detall funcional i anecdòtic com dir-se Puig o Pla o qualsevol dels altres cognoms més habituals a la terra.

ALOT

Fondo de Inversión Mobiliaria

PRECISA Persona bien relacionada que disponga de tardes u horas libres para efectuar y concertar entrevistas.

Retribución: Fijo más porcentajes (que pueden ser muy elevados según valía).

Escribir a mano indicando referencias a Imprenta de este Semanario.